

یه روز میاد قصه ی غصه ها به سر (۲)
مسافر سپیده ها میاد یه روزی از سفر (۲)
میاد و چشم آسمون اونو تماشا میکنه (۲)
پریدن و پر زدن دوباره معنا میکنه (۲)
تو باغ سبز دستهای سحر جوونه میزنه
بغض غم ترانه ها با این بهونه میشکنه
میاد و چشمه ی غزل می جوشه تو بیشه ها (۲)
روی سطوح این کویر می باره بارون خدا (۲)
تو قحطی نور و نفس میاد و آفتابی میشه
از قدمش غربت شب یه پارچه مهتابی میشه
زائر حرمت نگاهش پرنده های آسمون
پشت سرش صف میکشن ستاره های کهکشون
میاد و چشمه ی غزل می جوشه توی بیشه ها
روی سطوح این کویر می باره بارون خدا
کشتی طوفان زدمون تو دست موج حسرت
چشمای بی قرار ما تو حسرت سخاوت
سینه و دل نذر تو ، پسر شیر خدا
تو مرغ دل تو این قفس نداده جون
بیا بیا